

Dyrektywa w sprawie odpadów

Dyrektywa Rady nr 75/442/EEC [1] ustanawia ogólne zasady postępowania z odpadami w krajach Unii Europejskiej. Ustanawia ona definicję odpadów jako każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz się wyzbywa, lub zamierza się pozbyć lub też, których pozbycie jest wymagane. Analogiczna definicja występuje w polskiej ustawie o odpadach.

Określona została hierarchia postępowania mająca na celu zapobieganie powstawaniu odpadów, zmniejszanie ich ilości i szkodliwości oraz odzyskiwanie i powtórne wykorzystanie.

W roku 2008 weszła w życie *DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/98/WE*. z dnia 19 listopada 2008 roku w *sprawie odpadów* oraz uchylająca niektóre *dyrektywy*.

Zważywszy, że wszelkie różnice pomiędzy przepisami dotyczącymi usuwania odpadów, zarówno tymi już obowiązującymi, jak i tymi, które są przygotowywane w różnych państwach członkowskich, mogą stwarzać nierówne warunki konkurencji, a tym samym bezpośrednio wpływać na funkcjonowanie wspólnego rynku; uznając w związku z tym, że konieczne jest zbliżenie przepisów prawa w tym zakresie, o którym mowa w art. 100 Umowy.

Wydaje się konieczne, aby to zbliżenie ustawodawstw zostało uzupełnione działaniem wspólnotowym, tak aby jeden z celów Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska i poprawy jakości życia został osiągnięty poprzez bardziej wszechstronne przepisy; dlatego konieczne jest ustanowienie pewnych przepisów szczególnych; proszę odnieść się do art. 235 Traktatu, ponieważ uprawnienia niezbędne do osiągnięcia tego celu nie są przewidziane w Traktacie.

Nadrzędnym celem wszystkich przepisów dotyczących usuwania odpadów musi być ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed szkodliwymi skutkami powodowanymi przez zbieranie, transport, przetwarzanie, składowanie i usuwanie odpadów.

Należy zachęcać do odzyskiwania odpadów i wykorzystywania odzyskanych materiałów w celu ochrony zasobów naturalnych.

Program działań Wspólnot Europejskich w zakresie ochrony środowiska podkreśla potrzebę działań wspólnotowych, w tym harmonizacji prawodawstwa.

Skuteczne i zharmonizowane zasady usuwania odpadów, które nie wpływają niekorzystnie na handel wewnątrzspółnotowy lub warunki konkurencji, powinny mieć zastosowanie do mienia ruchomego, którym właściciel zbywa lub którego zbycie jest wymagane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi, z wyjątkiem odpadów promieniotwórczych, odpadów górniczych i rolniczych, martwych zwierząt, ścieków, zanieczyszczeń gazowych oraz odpadów podlegających szczególnym zasadom wspólnotowym.

Uznając, że w celu zapewnienia ochrony środowiska powinien istnieć system koncesji dla przedsiębiorstw, które unieszkodliwiają, składują lub składują odpady w imieniu osób trzecich oraz system nadzoru dla przedsiębiorstw, które pozbywają się odpadów własnych lub zbierają odpady innych osób, , a także plan obejmujący główne czynniki, które należy wziąć pod uwagę podczas różnych rodzajów działań związanych z unieszkodliwianiem odpadów.

Część kosztów nie pokrywanych z przychodów z unieszkodliwiania odpadów powinna być pokrywana zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”.

[1] Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, *Special edition in Polish: Chapter 15 Volume 001 P. 23 – 25*

Jeśli potrzebujesz pomocy w napisaniu pracy z zakresu ochrony środowiska, to polecamy serwis [pisanie prac](#) - prace z ekologii i innych kierunków pisane na (prawie) każdy temat.